

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no.Maij.

Feria quinta: de vsu [et] laudib[us] sanctissime or[ati]onis. Ser. xix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Feria. V. post diem cinerū.

infirmos tunc fortior sum eo q̄ infirmis
tas ⁊ debilitas corporis reddebat eum
forte ⁊ promptū ad dei obsequia. **¶** Se
cūdus ieiunii fructus d̄ tēporalis, pro
dest em̄ adhuc tripliciter tēporaliter.

Primo placando.

Secūdo liberando.

Tertio impetrando.

¶ Primo prodest t̄paliter placādo deū:
q̄n̄ irat̄ p̄pter pctā populi t̄pali flagel
lo eos pcutere comminat̄. sicut p̄ Jone
lib. p̄ totū de Niniuitis. de q̄bus ita ait
"Diero. lib. ii. **¶** Jounia. Ninive ciuitas
magna irā dei ieiunioꝝ miseratione re
tortit: quā vtiq̄ Sodoma atq̄ gomor
ra placassent si penitētias agere lachry
masq̄ p̄nie fundere ieiunio patrocina
te deum cōciliare voluissent. Missus si
quidem fuit ad Niniuitas Jonas: ⁊ au
dierūt illi vocē ei⁹ ⁊ timuerūt deū et iei
unātes ⁊ orātes iram eius placauerūt.

¶ Secūdo prodest hōi ieiunium t̄paliter libe
rādo. s. a periculis et aduersitatib⁹ hui⁹
seculi: sicut p̄ de multis q̄ ieiunātes ob
reuerētia d̄ginis et alioꝝ sc̄toꝝ liberati
sunt a multis periculis celi terre ⁊ ma
riū. **¶** Tertio prodest ieiunium t̄paliter im
perrādo. s. t̄palia b̄nficia: vt pluuiā t̄pe
siccitatis: sanitatē t̄pe infirmitatis: sere
nitatē t̄pe imbriū: pacē t̄pe guerrarū et
silia. **¶** Tertius fructus ieiunii d̄: sp̄sias
lis. Prodest em̄ sp̄saliter tripliciter.

Primo clarificando.

Secundo abando.

Tertio glorificando.

¶ Primo prodest clarificādo. Nā ad per
spiciatātē ⁊ puritatē orōnis ⁊ cōrēpla
tionis miro mō disponit. Nonne lectio
orō: p̄dicatio ieiuno stomacho mel⁹ cas
piunt ⁊ exercent. Vnc Diero. **¶** Joui.
ait: Daniel atq̄ tres pueri interpretatio
nem somnioꝝ ieiunio reuelat̄ pastiq̄ le
gumib⁹ piudētiores ⁊ pulchriores in
uentūtur. hec ille. Jobi euāgē. in insula
patmos ieiunāti reuelata sunt secreta
celestia. Apli ieiunātes sp̄sifici lumine
sunt illustrati. Act. ij. **¶** Secūdo prodest ies
iunium sp̄saliter abādo. Cū em̄ mēs fue

rit illuminata ⁊ diuine cōtēplationi in
tēta: ex d̄n̄i delectatōi sp̄sali inebriat̄

¶ Tertio prodest ieiunium sp̄saliter glori
ficādo: q̄ p̄ illud introducimur in beatā
vitā: sicut helias post ieiunioꝝ rap⁹ est
in celū. ij. Reg. iij. In hui⁹ aut̄ myste
riū post ieiunium quadragesimale sc̄ari⁹
resurrectionis celebrat̄ gloria. Ergo aia
seruēt̄ vnusquisq̄ b̄m facultatē suam
hodie ieiunium incipiat: vt sic in fine ad
piscatur eternā gloriā. Amen.

¶ Feria quinta post diē cinerū de vsu ⁊
laudibus sanctissime orationis: contra
eos qui dicunt nō esse orandū: neq̄ pro
bonis acquirendis: neq̄ pro malis euā
tandis. **Sermo. xii.**

Ecessit ad euz

centurio rogans eū. No
tatur hec d̄ba Mat̄. viij. c. ⁊ in euangelio ho
dierno. Promptissimus

de⁹ semp est ad liberaliter exhibēdā no
bis b̄nficia sua: q̄ id sepe nō accipimus:
q̄ negligētes sumus ad fiducialiter po
stulādū. Nā q̄ petit accipit: ⁊ q̄ q̄rit in
uenit: ⁊ pulsanti ap̄ies. vt d̄: Luc. xj. Et
vtiq̄ satis clarū est in historia sc̄i euā
gelij die hodierno recitati in q̄ cōmomo
rat̄ sanitatis donū a x̄po collatū puero

Leturionis paralytico ⁊ male habenti.
Qd̄ vtiq̄ x̄ps fecit cōmor⁹ fidelib⁹ pas
bus Leturionis hūiliter eū deprecātis.
Qm̄ aut̄ apud aliq̄s incredulos ⁊ inde
uotos orōnis vsus vili⁹ ⁊ inutilis repu
tat̄: iccirco in p̄senti simone de cōmēda
tione ⁊ laudib⁹ orōnis erim⁹ tractatur
ri: vt sic oīs vere penitēs audeat cū cen
surione clamare securi⁹ ad d̄m̄ iesum
x̄pm. Notabim⁹ q̄ tria p̄ que principalis
ter ostēdem⁹ vsus orōnis cōmēdabilē
esse: ⁊ in hac vita oībus cōuenire.

Primū d̄: cōtrarioꝝ debilitas.

Secūm d̄: sanctorū dignitas.

Tertium d̄: omniū indigentia:

¶ Cōsuetudo debilitū rationū quas ple
riq̄ adducere solēt ad ostendendum q̄
sit superfluum orare. **Capitula. ij.**

Quoniam quo ostenditur comen-
dabilis vsus orationis dicitur: con-
trarioz debilitas. Nam qui di-
cunt non esse orandum: neque pro
bonis acqrendis: neque pro malis amouē-
dis: assumunt ad defensionē erroris sui
triplicē rationem: videlicet:

Prima est diuine prouidentie.

Secunda diuine permanētie.

Tertia diuine clementie.

Prima ratio est diuine prouidentie. Dicunt
enim quod facta nostra et ista omnia inferiora non
reguntur a prouidentia dei: et ex parte prospera
et aduersa bona et mala ab ipso non
pervenire. Si autem interrogentur a quo: quod
ista gubernantur: aliquid respondebunt quod a fato
aliquid quod a fortuna: aliquid quod a nulla prou-
identia sed veniunt sic. Primi dicunt quod
omnia ista que in hoc mundo fiunt: et que hominibus acci-
dunt veniunt a fato. nomine fati intelligendo
influentiam celi et planetarum secundum quam asse-
runt omnia regulari. Et huius opinionis fuit
Quintilianus in libro de tristitia dicitur: Ratio fati
vincere nulla valet. Idem confirmavit Se-
neca in tragediis dicitur: Fatis agimur credite
fatis. Quicquid agit mortale genus venit
ex alto. Et de plolatorie ad Paulinum dicitur.
Mutare fata non possumus stat dura et
inerozabilia. Et Lucanus libro vii. inquit.
Preceps agit omnia fatum. Nec mediū diri-
mit morbi vitasque necesse. Et Iuuenalis
satyra vii. Seruis regna dabit capti-
uis fata triumphos. Et Tullius libro i. de diui-
natione. Fato omnia fiunt. Et Quintilianus
in declamationibus. Fato vivimus lague-
mus dualescimus et morimur. Medicina
quod presertim nisi ut de vita nemo desperet.
Unde est quod quidam astrologi ingerunt se ad
iudicandum de futuris euentibus hominum: de vi-
ta et moribus regum: de pace et guerris po-
pulorum: de diuitiis et paupertate: de securi-
tate et sterilitate vxorum: de honore et
dignitatibus acqrendis: et sibi: quas
si ista omnia de prouidentia habeant sicut a cau-
sa necessaria: ab influentia planetarum et
celestium corporum. Et ex hoc versum est
in proverbium inter vulgares: quod non iuuat
orare deum cum iam diffinitum sit: quod unus

quisque aut boni habere aut mali pati
habeat. Contra quos Augustinus libro v. de civi-
dei. c. f. sic ait: Proxime diuina prouidentia
regna constituit humana: que si pro-
pterea quisque fato tribuit: quod ipsam dei
voluntatem vel potestatem fati nomine appella-
tur: insam teneat: linguas corrigat. Cur
enim non hoc primum dicat: quod postea dictu-
rus est: cum ab illo quisque quaesierit quod dixerit
fatum. Nam id homines qui audiunt versus
ta loquendi consuetudine non intelligunt
nisi vim positionis siderum: qualis est quasi
quis nascit sine concipit: quod aliqui a deo
voluntate alienant: aliqui etiam ex illa hec
pedere confirmant. Sed illi qui sine dei vol-
untate decernere opinantur sidera: quod
agamus vel quod bonorum habeamus malos
rursus patiamur: ab auribus omnium repellē-
di sunt: non solum eorum qui veram religionem re-
nerunt: sed qui deorum qualicumque licet falsorum
volunt esse cultores. Nec enim opinio quod
agit aliud nisi ut nullus omnino colat aut
rogetur deus. Et paulo inferius subdit.
Quale deinde iudicium de hominum factis
deo relinquatur: quibus celestis necessitas
adhibet cum dominus ille sit et siderum et hominum.
hec ille. Si quis vero obijceret quod astrologi
persepe vera dicunt. Audiat Augustinus. prefati
libro c. vii. dicitur. Non immerito creditur cum astro-
logi multa vera respondeant et occulto instin-
ctu fieri spirituum non bonorum: quorum cura
est has falsas et noxias opiniones de
astralibus satis inferere humanis mentibus
atque firmare. Sed si tuola est mathe-
maticorum scia que nos nostrosque successus
astris subdere molliunt. Sed si asserunt
omnia ista inferiora moueri ad imperium for-
tune et disponi. Unde Plutarchus libro de
remedio ire dicitur. et inducit Euripidem sic
loquente: De magna regit: prout vero in for-
tune manibus derelinquit. Dicit fortunam ru-
des homines et idolatre gentes deam quam
esse putauerunt. Unde Lactantius libro iiij. Credis
derunt inquit populi fortunam quam deam
esse res humanas variis casibus illudē-
te: quod nesciebant unde sibi aut bona aut
mala veniret. Vos tamen sic opinantes Aus-
gu. li. iij. de civi. dei. c. xvij. sic derides.

Fe'ria. V. post diem cinerũ.

Fortuna dea putatur et colitur. Certe oēs deos vniu'sq; seruis: si et serui habēt nō nisi bonos existimare debem⁹. Doc plato dicit: hoc alij p̄bi: hoc excellentes reipublice populominq; rectores. Quō ergo dea fortuna aliqñ bona est: aliqñ mala. An forte qñ mala est dea non est: sed in malignū demonē repēte p̄uertit. Sed Arist. li. ij. Phis. dicit fortunā esse cām per accidēs in agētibus fm̄ p̄positum. Et tunc vt dicit Tho. in. ij. summe cōtra gētiles. et dñs Bon. di. xxxij. ij. li. Licet aliqd sit casuale vel fortuitū respectu agētis particularis vt p̄pore particularis nature et intellect⁹ creati: nihil tñ est casuale aut fortuitū respectu puidētie dei: a qua oia p̄uisa sunt et p̄cedi nata. Q̄ Tertij contēdūt puidētiam dei nullā esse circa ista inferiora et hominū facta: sed oia currere sic sine vlla p̄uidētia regulāte. Qui error perniciosissimus est et dānā: tñ rōne: tñ auroitate. Et licet multe rōnes ad hoc possent induci: tñ dicā eā quā Tho. ponit. in. ij. cōtra gētiles. c. lxij. Sit em̄ sic. Impossibile est q̄ aliqua cognoscētia sine nō ope rētur p̄pter finē et ordinate perueniant in ipsam: nisi sint mota ab aliquo habēte finis cognitionē: sed oia corpora naturalia mouent et operant p̄pter fines: licet illū nō cognoscant. Ergo oportet q̄ tota operatio nature ab aliqua cognitione ordinetur. P̄terea oia q̄ sunt natura distincta in vnū ordinē nō conueniūt nisi ab vno ordinante colligant in vnū. In vniuersitate aut rerū sunt res distinctas et diuisas naturas hñtes q̄ tñ in vnū ordinē conueniūt. Ergo oportet q̄ vn⁹ sit vniuersoz ordinator et gubernator. Sunt ad hoc etiā scripture sacre et auroitates. Sit em̄ sapiens Sap. xiiij. Tu aut pater puidētia cuncta gubernat. Et Eccl. v. Ne dicas coram angelo tuo nō est puidētia. Et Mat. vs. represēdens xps immoderatā sollicitudinez eoz qui diffidūt gubernari possit a deo ostēdit qualiter ipse puidētia sua decorat terrā floribus: pascitq; aues et volu-

tes celi. Jo Zact. n. li. s. diui. in. sli. cōtra dei puidētia negātes: sic pulchre loquitur. Suicepto igitur illustrāte dicitur officio: nō putauit adeo necessariū ab ista q̄st. one intū sumere q̄ videt prima esse natura sit ne puidētie q̄ rebus omnibus p̄sulat aut fortuitū vel facta sint oia vel gñant. Lu. Inie auro: est Democritus: p̄firmato: Epicurus: q̄s tñ ceteri p̄bi ac maxime Stoici acerrime retulerūt docētes: nec fieri mūdū nec cōstare nisi summa rōne potuisse. Sed et Arist. casu Lullij q̄uis acadēmicē discipline defensor esset: de puidētia gubernatū ce rerū et multa et sepe differuit: q̄d facit tū in oibus p̄bis sue libris: tū maxime in his q̄ sunt de natura deoz. Nec difficile sane fuit paucoz hōiū praua sententiā redarguere mediocritate: ceteris p̄bis in hac vna re nō diffidētibus. Nemo enī est etiā tā rudis tā feris moribus q̄ oculis suis in celū tollens tametsi nesciat cuius puidētia dei regat hoc omne q̄ cernitur: nō aliquā tñ esse intelligat et ipsarū motu magnitudine pulchritudine vtilitate tēperatiōne nec fieri posse quin illud q̄ mirabili rōne cōstat cōsilio aliquo maiore sit instructus. hec ille. Dicimus ergo et catholice tenemus q̄ oia regunt fm̄ puidētia dei: q̄ bona vel mala hoib⁹ iuste distribuit fm̄ q̄ iudicat meli⁹ cōuenire. Q̄ Scda rō quare dicūt aliqui nō esse orandū est diuine permanētie. Dicūt em̄ q̄ ly oia fiant fm̄ diuinā puidētia cū ipsa nihil aliud sit q̄ ipse de⁹: et de⁹ sit immutabilis: fm̄ illud Numeri. xxiij. Nō est de⁹ quasi homo vt mētiatur neq; vt filius hoīs vt mutet. Et Malach. ij. Ego dñs et non mutor. Et Jaco. s. Apud quē non est trāsmutatio. Et Aug. in lib. de natura boni. Solus de⁹ immutabilis est. Ergo si dispositio fut bñf. cere hoibus indigetibus abiq; oratione illoz illud implebit. Et si deliberauit mala aliqua impartiri: nō propter orationes cessabit. Sed p̄tra ista est auroitas Piere. s. vbi de⁹ sic loquitur. Repēte loquar aduersum gentē et ad-

uersus regnū vt eradicē & destruat & disperdam illud. Si penitentiā egerit gēs illa a malo tuo qđ locutus sum aduersum eam: agam & ego penitentiā super malo qđ cogitavi vt facerem ei. Et subito loquar de gēte et de regno vt edificē & plantē illud. Et iterum Eszech. xxxij. deus dicit. Si dixero iusto qđ vita viuet: & cōfusus in iusticia sua fecerit iniquitatē oēs iusticie ei⁹ obliuioni tradētur: et in iniquitate sua quā operat⁹ est in ipa morietur. Si autē dixero impio morte morietur: & egerit penitentiā a suo peccatō vita viuet & nō mouerur. Et hoc est qđ dicitur. xxxij. q. iij. c. vnusquisq; Ipse dñs frequēter suā mutat sniam. & in. c. in cōmutabilis. idē habet. & de penitentiā. d. f. c. nouit. Nouit dñs mutare sniam si tu noueris emendare delictū. Et quibus verbis patet qđ fm qđ nos mentē nostram & voluntaria opera siue in bonū siue in malū dirigimus ita & ipse sniam suā aut reuocat & immutat aut exequit sine sui immutatione. Nā vt dicit pbs. viij. Phys. & x. Met. De⁹ est mouēs oia immobilia. Et Boetius. Stabilitatē manēs das cū cra moueri. Jō dicit scūs Boñ. dif. viij. f. lib. ar. ij. q. j. qđ diuina essentia est immutabilis. Nā nō mutat loco: qđ vbiq; est: nō tēpote: qđ eternitas simul est: nō forma: qđ pure est actus. Vñ mutatio: nem fm formā tollit simplicitas: fm tēpus tollit eternitas: fm locus tollit immensitas: & idē in deo est summa stabilitas: & inde oia motus causalitas. Sine sui itaq; mutatione p̄duri de⁹ in tempore mundū. Sine sui mutatione carnis n̄am assumpsit. Sine sui etiā mutatione petentibus & orantibus sua dona largitur. Nā vt inqt̄ Tho. ij. q. lxxij. ar. ij. ex diuina p̄uidētia nō solū dīponitur qđ effectus fiāt: sed etiā ex quibus causis & qđ ordine pueniāt. Inter alias etēni cās sunt etiā quorūdam effectuum cause actus humani. Vñ oportet hoies agere aliqua nō vt p̄ suos actus diuinā dispositionē immutēt sed vt per actus suos impleāt quosdā effect⁹ fm ordines

a deo dispositū. Et idē etiā est in naturalibus causis. Nā neq; qđ plātar est aliquid neq; qđ rigat: sed qđ incrementū dat de⁹: vt dicitur in. c. cū nō sit i hoie. Et de decimis. & tñ si hō de⁹ plātar aut nō semiat: de⁹ nō dat incrementū. Sile est de ofone. Nō em̄ ppter hō oram⁹ vt diuinā dispositionē immutemus: sed vt illud incrementū qđ de⁹ disposuit mediāribus orationib⁹ nobis donare. vt Grego. dicit. f. dial. li. Tertia rō quā assumūt ne gātes & dānātes orōnis vsus est diuine clemētie. De⁹ (inquit) clemētissim⁹ est & liberalissim⁹: idē cū noscat oia quibus indigemus: nō opus est ofonibus ab illo ea petere: qđ vt inqt̄ Seneca. Nulla res charius em̄: qđ que precibus em̄pta est. Ideo summe liberalitati ei⁹ nō cōuenit bñficia prestare rogat⁹. Ad hoc rñdet. Augu. ad probū de orādo deū: qđ de⁹ multa nobis ex sua liberalitate prestat nō petita. Sed qđ aliqua vult prestare nobis petentibus: hoc est propter nostrā vtilitatē: vt scz fiducia quādam accipiamus recurrēdi ad deū: & vt cognoscamus eū esse bonorū nostrorū actorem. Et sic interimunt oēs obiectiones supradicte quib⁹ orationis vsus impugnabatur: qđ debiles sunt & nullius roboris aut nocumētī.

¶ De vsus orationis cōmēdatur auctoritate & exemplo sanctorum veteris & noui testamenti et precipue dñi nostri iesu christi.

Capitulum. ij.

Secundū quo commēdabilis orationis vsus dicitur est sanctorum dignitas. Oēs etēni sancti vbo pariter & exēplo oratione nos docuerunt. Unde David in ps. xxxvj. orationē commēdans ait: Subditus esto dño & ora eū. & ps. v. Qm̄ ad te orabo dñe: mane exaudies vocē meā. Et ps. xxxij. Exquisiui dñm & exaudiuit me: et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me. & sapiens Ecclesiastici xxxv. Oratio humiliantis se: nubes p̄nerrabit. Et Eccl. xij. Bona est oratio cum ieiunio. & Diere. xxxij. Clama ad

h̄ iij

Seria. V. post diem cinerū.

me et ego exaudiat te dicit dñs. et s. Pe. iij. Omnes ynanimis in orone estote. et Jaco. v. Orate p̄nuicē vt saluemini et doctor gētū Paulus Rom. xij. Spe gaudētes in tribulatiōe patiētes: orōni instātes. et s. Corin. vij. Uacetis orōni. et Phil. iij. Nihil solliciti sitis: s; in oī oronez obsecratiōe cū gratiaz actio ne petitiōes v̄re innorescāt apud deū. et Col. iij. Orationi instāte vigilātes in ea. et s. Timoth. ij. Uolo viros orare in oī loco: leuātes puras manū. et s. Thes. sal. vtri. Sine intermissiōe orate. et xps in euāgel. Luc. xj. Petite et accipietis: querite et inuenietis: pulsate et aperiet vobis. et Lu. xvij. Op̄z semp̄ orare nō deficere. et Luc. xij. et Mat. xvj. Vigilate et orate ne intretis in tērationē. et Mat. xxiij. c. Orare vt nō fiat fugatiō in hyeme vel sabbato. et Marci. xij. Uidete vigilate et orate. Et qd̄ docuerunt sancti verbis: ope compleuerunt: atq; orādo amplissima dei munera ipetrauerūt. Vñ Ben. xvj. ysaac dep̄cat̄ est deū p̄ vxore sua Rebecca eo qd̄ eēt sterilis q̄ exaudiuīt eū: et dedit rebecca cōceptū. et Ero. viij. ix. et. x. c. Oravit moyses p̄ amotione plagaz ab egyptoz exauditus est: licz illi mali essent. et Ero. xvij. In bello qd̄ habuerūt filij israel p̄ Amalechitas plus fecit Moyses orando q̄ Josue pugnādo. et Ero. xxxij. c. Post adorationē vituli qm̄ videbat dominus velle delere populū: moyses per orationis instātia obtinuit veniam. et Nume. xj. Per orationē Moysi absorptus est ignis q̄ deuorabat castra murmurantiū. et Nume. xij. c. Per orationē Moysi curata ē Maria a lepra. et Nu. xvj. p̄ orationē etiā moysi liberatus est ppl̄s a serpētibus. Et. s. Reg. s. Anna q̄ sterilis erat orauit dñm et cōcepit et peperit filiū: vocauit nomē ei⁹ Samuel: eo qd̄ a dño postulasset eū. et s. Reg. vij. Orate Samuele filij israel debellarūt philisteos. et Tob. vj. Raphael angelus monuit robriā iuniorē ne demones haberēt patrē i eū vt oraret. Et iudith

iiij. Tpe persecutionis Holofernis filij israel orabant deum vt videret ppl̄m suū. et Judith. xij. Armis oratiōis munica illa mulier vidua caput amputauit holoferni. et Esa. xxxvij. Orantē cū lachrymis ezechia exaudiuīt de⁹ et addidit diebus ei⁹ annos quindecim. Et Dan. xij. c. Susanna p̄ oronē liberata est a criminatione falsa et damnatione mortis. Et Jone. ij. De vētre piscis per orationez ad littus maris adduct⁹ est Jonas. et s. Mat. xj. c. Uides Jonas thas qd̄ oēs exceptis paucis dereliquerūt eū pugnāte p̄ra alienigenas: icidit vestimēta sua et rogauit dñm et postea mīam obtinuit et victoriam. Et. ij. Mat. iij. Onias summus pōtifer orauit p̄ Deliodoro diuina virtute grauit̄er flagellato: eo qd̄ voluerat erarium exoliare. De⁹ aut̄ illi vitā donauit. Quid referā de orationib⁹ apl̄ozum: aliozūq; sanctorū qui orando tot mira fecerunt. Sed omnib⁹ dimissis breuitatis cā: ad xpm̄ est deueniendū. De ipso si quidem dicit Marci. s. Abijt in desertū locū ibiq; orabat. et Luc. vj. Erat pernoctās in oratione dei. et Luc. ix. Facta est dum oraret species vultus eius altera. et Luc. xxiij. et Mat. xvj. legitur ad patrem orasse. et ad Heb. v. de ipso dicitur: Cui clamore valido et lachrymis exauditus est pro sua reuerētia. Sed circa hoc nō nulli dubitant cur xps orauit. cum Aug. dicat in li. de correptione et gratia. Nemo querit ab alio qd̄ per se potest: s; xps oīa poterat per se: ergo nihil debebat ab alio petere nec orare. Ad hoc respondet Bona. dist. xvij. iij. lib. ar. ij. q. s. qd̄ decēs fuit et cōueniēs orare xpm̄ propter tria.

Primo propter meritum.

Secūdo propter exemplum.

Tertio propter augmentum.

¶ Primo p̄pter meritum quia sua petitione et postulatione merebatur nobis qui minus idonei eramus ad susceptiōnem beneficiorū dei. ¶ Secūdo orauit p̄pter exemplum: scilicet vt in seipso inui

taret nos ad orationis studiū: in cuius exercitio maxime superatur aduersari?
Q Tertio orauit ppter augmentum: vt ostenderet se esse verū hominē ⁊ vere a deo missum. Petere ergo ⁊ orare cōpetit ipm fm naturā assumptā. Et sic soluitur qd dicebatur in contrarium. Concludenda est ergo hec secūda pars pūcipalis nostri sermonis in qua probatū est per exempla ⁊ auctoritates sanctorū q orationis exercitium appuime est cōmendabile.

Q Oēs indigent auxilio dei ad acquirēdā beatitudinē: ad vitāda pericula: ⁊ ad bona tēpalia impetrāda. Cap. iij.

Tertium quo ostēdemus ad orationē oēs obligari debere: indigētia. Oēs etenim cuiuscunq; status gradus ⁊ conditionis existāt: egent a deo adiuuari: maxime quātum ad tria.

Primo quantum ad beatitudinem acquirēdam.

Secūdo quātū ad pericula vitāda.

Tertio quātum ad temporalia bona impetrāda.

Primo indigēt oēs a deo adiuuari quātū ad beatitudinē acquirēdā: eo q nullus illā virib; pprijs aut strute valet adipisci. **I**ō vnuq; orari dicit cū Petro dicēte. **A**bat. viij. **D**ñe salua nos. qz vt inq̄t ps. lxxiij. **G**ratia ⁊ gloriam dabit dñs.

Secūdo indigēt oēs a deo adiuuari ppter pericula adiuuāda: qbus fragilitas nra cōditio subiecta est. Et de his sic elegāter loquit Aug. xxij. li. de ci. dei. c. xxij. sed ppter pueriles penas sine qbus disci nō pōt qd maiores volūt: q vix aliquid vtiliter volūt quot ⁊ quantis penis genus agitef humanū q nō ad maliciā nequiciāq; iniquoz: sed ad cognitionē p̄tinēt miserāq; cōem: qv vilo sermōe digērit. Quis vlla cogitatione cōprehēdit quātus est metus: quātā calamitas ab orbitatibus atq; luctu: a dānis ⁊ a dānationibus: a deceptionibus ⁊ mendacijs hoim: a suspicionibus falsis: ab oib; violētis: facinoribus: ⁊ sceleribus

alienis: qñquidē ab eis ⁊ dānatio ⁊ carceritas: ⁊ vincula: ⁊ carceres: ⁊ erilia: ⁊ cruciatus: ⁊ amputatio mēbroz: ⁊ p̄uatio sensuū: ⁊ opp̄ssio corporis ad ob̄scenā libidinē opprimētis erplenday: ⁊ alia multa hōrēda sepe p̄tingūt. Quid ab innumeris casibus q forinsecus corpori formidant estibus ⁊ frigidib;: tēpestatibus: imbubus: illuuiōibus: coruscatione: tonitruo: gradine: fulmine: motibus: hiatibusq; terrarū: opp̄ssionibus ruinarū: ab offensionibus ⁊ pauore: vel etiā maliciā iumētōz: a tot venenis fructuū: aquarū: aurarū: bestiarūq; ac ferarū vel tātūmō molestijs: vel etiā mortiferis moribus a rabie q cōtingit a rabido cane vt etiā a blanda ⁊ amica suo dño bestia nōnūq; vehemētius et amarius: q̄leones: diaconesq; metuas faciatq; hōiem quē forte contaminauerit cōragione pestifera: ita rabiosum vt a parētibus filijs ⁊ cōiuge peius ol bestia formidet. Que mala patiunt nauigātes. Que terrena itinera gradiētes. Quis ambulat vbiq; nō inopinatis subiaccēs casibus. De foro qdā domū rediēs sanis pedibus suis cecidit pedem fregit: ⁊ ex illo vulnere finiuit hāc vitā. Quid videt sedēt securius. De sella in q̄ sedebat vely sacerdos cecidit ⁊ mortuus est. Agricole immo nō oēs hōies quot ⁊ quantos a celo ⁊ terra: vel a p̄ncipio his aialibus casus metuūt agroꝝ fructibus. Solēt tñ de frumētis tādē collectis ⁊ recōditis esse securi. Sed qbus dā qd nouimus puentum optimū frumentoz fluuius improuisus fugiētibus hōibus de horreis eiecit atq; abstulit. Cōtra mille formes demonū incurfus q̄s in innocētia sua fidit. Qñquidē ne q̄s fideret etiā paruulos baptizatos qbus certe nihil est innocētius aliqñ sic verāt vt in eis maxime deo ista finente mōstres huius vite sēda calamitas: et alterius desiderāda felicitas. **I**ā nō de ipso corpore tot exeunt morboꝝ mala: vt nec libris medicoꝝ cūcta cōprehēsa sunt: in quoz pluribus ac pene oib; etiā

Feria .VI. post diem cinerū.

ad iunēta ipsa ⁊ medicamēta tomēta sunt: vt homines a penarū exitio penali eruant auxilio. Et licet i pfata auto: ita te multa dixerit Aug. ppter q̄ nullus viuere securus debet nisi q̄ p̄fidit in deo. Nos tñ diebus nostris tāta vidim⁹ eue nisse q̄ merito fatuus reputari posset qui p̄ orōnes ad dñi auxiliū nō fugit. **Temporeq;** nāq; i iubilēi anno dñi. **1145.** **cccl. regnāte** Nicolao. v. pontifice ma ximo hora. **xxij.** cum ingēs multitudo ppli eūtis ⁊ redeūtis congregata esset apud pontem sub castro sancti angeli: adeo intra sese existentes ibi cōpressi sunt vt illis exceptis q̄ in flumine cadētes submersi sunt ducētorū ⁊ seprē ho minū suffocatoꝝ in ponte p̄dicto cor pora sunt inuēta. **Tempore** Alfonsi regis ar ragonie ⁊ vtriusq; scilie ex nocturno ⁊ repentino terremoto in ciuitate Nea politana: alijsq; ciuitatib⁹ regni ⁊ ter ris ruitib⁹ ex improviso domib⁹ ⁊ edifi cijs multa milia hoim̄ p̄iere. Anno dñi **1145. ccclv.** in dñica de passione in ci uitate Venetiay p̄ter morē in lacunis illis nauicule plurime submerse sunt: multisq; vtriusq; serus pariter nauifra giū passis. **Noni** ⁊ ego ep̄m̄ Brixien. q̄ moriū camiculi sui quē in camera deti nebat: post quadraginta dies in rabiē versus extinctus est. **Noni** ego nō vnū sed plures quos fulgur de celo veniēs ex improviso vita priuauit. **Vidi** tot et tanta pericula q̄ si illa enumerare vel lem lōgissima p̄fecto tempoz spacia oc cupare. **O** vita labilis: o vita inuēra bilib⁹ periculis circūdata: o vita mise ra ⁊ laboriosa in qua nullus secur⁹ esse p̄t nō ppter diuitias: nō ppter celsitu dinē gradus: nō ppter amicorū copia: nō ppter acutā prudētiā. **Pro** hoc vnus nobis d̄ esse singulare refugiu vt oran tes recurrām⁹ ad deū. **¶ Tertio** idigēt hoies a deo adiuuari quantū ad bona spalia ipetrāda q̄ etiā tanq̄ p̄ncipalia petēda nō sint. vt Aug. inq̄t ad probū. postulari tñ p̄nt tanq̄ q̄dā adminicula quib⁹ adiuuamur ad sedēdū ad beatit

tudinē inquatū. s. p̄ ea vita corpalis su sentat: ⁊ inquatū nobis organice de seruiāt ad actus virtutū: vt etiā p̄bs di cit in. **1. et b.** **Cetero** etem orauit p̄ sa nitate pueri ⁊ exaudit⁹ est. **Accedam⁹** ergo ⁊ nos cū ip̄o orātes deū omnipotētē et orōnibus insisterēs: vt dignet nobis salutem anime: deinde si ei placuerit ⁊ corporis impartiri: concedens hiegrām suā ⁊ in futuro gliam. **Amē.** **¶ Feria** sexta post diē cinerum: de p̄di tionibus q̄ requirunt in orationibus vt debito modo fiant. **Sermo. 11.**

Kate. Verba

sunt dñi nostri iesu xpi in euangelio hodierno. **Mat. v. c.** **Puro** multos ex his q̄ audierūt cōfide rauerūtq; diligētē ea q̄ dixim⁹ in ser mone p̄cedēti iā delibasse decetero feruentius solito orationi vacare. **Quo** scire vellēt qualiter orandum est vt ora tio ipsorū non sit inanis ⁊ infructuosa. **Propter** hodierna die de nō oratio nis aliqua ⁊ quidē necessaria declarā re curabo. **Nā** audiuim⁹ xpm̄ saluatoreē in s̄bis in themate allegatis ad oratio nē nos exhortatē: vt ego voc̄ ei⁹ p̄m̄ ptiore alio vnusquisq; parcat ⁊ obediat: triplicē modum in oratione obseruā dum ostēdemus.

Primus modus dicit expressionis.

Secundus modus dicit attritionis.

Tertius modus ordinationis.

¶ Qualiter in orōne necessaria est voca lis expressio vt in plurib⁹: et quare non sufficit orare tñ mētaliter. **Cap. 1.**

Primus modus q̄ sei uadus est in oratione d̄: expressio nis q̄ d̄ orās exprimere voce q̄ gerit in corde. **Sim** illud ps̄. **cxl.** **Voce** mea ad dñs clama ui: voce mea ad dñm̄ deprecatus sum. **Effundo** in cōspectu ei⁹ orationē meā: ⁊ tribulationem meam ante ipsum pro nuncio. **Et** **Mat. vi.** **Christ⁹** docuit orā tes voce dicere: **Pater** noster ⁊c. **Et** ad